

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ**

DS-AN-0401-55/08

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 26.05.08

nr. 3161 podpis. *Borusewicz*

Warszawa, 2008-05- 21

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

GABINET MARSZAŁKA SENATU
Para Prac Senackich
wpłynęło dn. 27.05.08
nr. 3824 podpis. *Nezur*

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie złożone 8 maja 2008 r. przez Senatora RP - Pana Stanisława Gogacza podczas 11 posiedzenia Senatu RP (BPS/DSK-043-446/08) skierowane do minister edukacji narodowej - Pani Katarzyny Hall, uprzejmie wyjaśniam.

Ministerstwo Edukacji Narodowej nie uchyla się od merytorycznych rozmów i dokonuje wszelkich starań proceduralnych, aby proces dialogu społecznego był realizowany w sposób optymalny, z uwzględnieniem dobra uczniów i nauczycieli.

Obecnie trwają intensywne prace nad systemowymi rozwiązaniami w zakresie sposobu ustalania i wysokości corocznego stanowienia wzrostu płac nauczycielskich. Za kluczowe w tym obszarze, należy uznać podejmowanie przez Ministra Edukacji Narodowej inicjatyw na rzecz wypracowania porozumienia z pozostałymi członkami Rady Ministrów w kwestii jak najwyższego wzrostu płac nauczycielskich. Nie ulega jednak wątpliwości, iż decyzje w tym względzie nie mogą abstrahować od terminów stanowienia ustawy budżetowej oraz bilansu dochodów i wydatków.

Nauczyciele stanowią najliczniejszą grupę zawodową sektora finansów publicznych, która wykonuje pracę o szczególnej roli związanej z kształceniem i wychowywaniem kolejnych

pokoleń, poprzez co determinuje proces rozwoju kraju i stanowi o obecnym oraz przyszłym obliczu Polski w świecie. Istota wykonywania zawodu nauczyciela wymaga, aby status prawny tej grupy zawodowej określała odrębna pragmatyka zawodowa. Obecnie rolę tę spełnia ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.).

Powyższe nie zmienia jednak faktu, iż istnieje potrzeba doskonalenia rozwiązań systemowych. Rozwiązania prawa oświatowego podlegają zatem stałej ocenie i analizie pod kątem spełnienia celów reform zapoczątkowanych w 2000 r. Kluczowe kierunki działania oraz podstawowe zamierzenia w tym zakresie zostały ogłoszone przez Ministra Edukacji Narodowej na początku pełnienia swojej misji. Działania te zmierzać mają w dwóch kierunkach:

- dokończeniu reformy systemu edukacji,
- dążeniu do unowocześnienia polskiej szkoły sprzyjając jej otwartości na świat, dzięki m.in. uproszczeniu prawa oświatowego, w tym ustawy – Karta Nauczyciela.

W ramach tak zakreślonych obszarów Minister Edukacji Narodowej podjął prace nad opracowaniem rozwiązań mających na celu zmiany w zakresie organizacji i realizacji zadań oświatowych, których konsekwencją ma być wzmocnienie jakości kształcenia i wychowania. Jednym z elementów powyższego programu działania było rozpoczęcie debaty społecznej, m.in. w kwestii reformy programowej oraz zasad finansowania oświaty. Ponadto, w resorcie edukacji powołany został zespół skupiający byłych ministrów edukacji, zapewniając w ten sposób możliwość swobodnego wyrażenia niejednorodnych poglądów na kwestie związane z szeroko rozumianą oświatą i edukacją oraz tym samym ustanawiając stałe ciało doradcze. W ocenie Ministra Edukacji Narodowej tylko takie działanie pozwoli - oprócz wskazania najistotniejszych kierunków reform - zapewnić proces ciągłości w zakresie wprowadzanych rozwiązań oraz zobiektywizować podejmowane inicjatywy. Efekty pracy zespołu pozwolą na zapoczątkowanie procesu szerokich konsultacji z partnerami społecznymi, związkowymi, rodzicami oraz innymi podmiotami zainteresowanymi wzmocnieniem jakości edukacji. Minister Edukacji Narodowej z głęboką troską podejmuje działania na rzecz rozwoju polskiego systemu oświaty, wzmocnienia jego jakości i efektywności. Z tego względu kwestia statusu nauczycieli i działania na rzecz wzmocnienia jego rangi pozostaje istotnym przedmiotem zainteresowania resortu.

W kwestiach dotyczących rozstrzygnięć emerytalnych należy wyjaśnić, iż pozostają one w gestii Ministra Pracy i Polityki Społecznej, który koordynuje ponadbranżowe rozwiązania w systemie emerytalno - rentowym państwa. Dzieje się tak, aby proponowane rozstrzygnięcia w tym zakresie miały charakter systemowo jednolity i spójny w skali państwa oparty na zasadzie równości poszczególnych grup zawodowych, w tym grupy nauczycieli. Rząd pracuje nad dokończeniem budowy systemu emerytalnego, dlatego przedstawił partnerom społecznych projekt programu „Solidarność pokoleń”. Działania na rzecz aktywizacji zawodowej osób w wieku powyżej 50 roku życia. Projekt obejmuje przede wszystkim działania związane ze zwiększeniem możliwości aktywnego uczestnictwa w rynku pracy osób po 50 roku życia poprzez różnego rodzaju projekty kształcenia osób dorosłych, zachęcania pracodawców do zatrudniania tych osób, a oprócz tego zawiera założenia i zasady do systemu emerytur pomostowych. Proponowane zmiany zawierają wnioski sformułowane przez zespół ekspertów powołany przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej, którego zadaniem było dokonanie analizy specyfiki pracy poszczególnych grup zawodowych i zawodów oraz wypracowanie zobiektywizowanych kryteriów kwalifikowania do grupy uprawnionej do korzystania z emerytur pomostowych. Obecnie trwa debata nad ostatecznym kształtem tego programu.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia uprzejmie proszę Pana Marszałka o ich przyjęcie.

w/z MINISTRA
SEKRETARZ STANU

Krystyna Szumilas